

Giới thiệu Khi Đó Có Còn Yêu Em !

Truyện Khi Đó Có Còn Yêu Em! của tác giả Hạ Mộc Từ thuộc thể loại truyện teen. Cổng trường đột ngột mở ra, tiến vào trong khuôn viên trường là 1 chiếc Lamborghini Sesto Elemento đen và một chiếc Lamborghini aventador màu bạch kim.

Ngay từ khi xuất hiện, chúng đã thu hút được ánh nhìn của tất cả học sinh, chỉ cần liếc qua chiếc xe một lượt là họ đã có thể tưởng tượng được gia thế của người trong xe có thể khủng khiếp như thế nào.

Bạn đang đọc truyện *Khi Đó Có Còn Yêu Em !* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1: TRƯỜNG HỌC MỚI

10 : 30 a.m

Tại Học Viện King _ ngôi trường đắt giá số 1 tại Việt Nam

Bây giờ đang là giờ nghỉ trưa của học sinh.

Cổng trường đột ngột mở ra, tiến vào trong khuôn viên trường là 1 chiếc Lamborghini Sesto Elemento đen và một chiếc Lamborghini aventador màu bạch kim.

Ngay từ khi xuất hiện, chúng đã thu hút được ánh nhìn của tất cả học sinh, chỉ cần liếc qua chiếc xe một lượt là họ đã có thể tưởng tượng được gia thế của người trong xe có thể khủng khiếp như thế nào.

Những ánh mắt trầm trồ xen lẫn sự thèm thuồng muốn được sờ hữu chúng đang dần hiện lên trong tâm trí của học sinh trường King.

2 người con gái bước xuống từ chiếc xe màu bạch kim, từ họ toát ra một vẻ đẹp thuần mỹ, tinh khiết mà không quá hào nhoáng.

Một người khoác trên mình bộ cánh màu xanh nhạt, dài quá đầu gối, đi kèm là một cặp kính bản to trong suốt cùng với chiếc cặp sách gắn mác Bright Star của nhà thiết kế Sinlia, mái tóc màu nâu hạt dẻ xoăn nhẹ được thả tự do, bay bồng bềnh trong gió. Cô _ chính là đương kim tiểu thư của tập đoàn đá quý SHOWA lớn nhất tại Việt Nam – Dương Hàn Tổ Linh.

Đi cùng cô là Cố Tiêu Tuyết – con gái nhà trùm kinh doanh Cố Danh Danh.

Ngược lại với sự nhẹ nhàng, tao nhã của Linh, Tiêu Tuyết chọn cho mình một chiếc áo sơ mi màu cam vàng, kết hợp cùng là chiếc quần jean rách và một chiếc áo khoác bò được xăn tay làm lộ làn da nõn nà của cô. Mái tóc màu xám khói được buộc cao, phần đuôi tóc được làm xoăn nhẹ.

Tuy là một tiểu thư nhưng Tiêu Tuyết lại được sống một cách độc lập từ nhỏ.

8 tuổi, mẹ cô qua đời vì một sự cố, cha cô vì quá yêu thương con gái nên đã cho cô ra ở riêng để tránh sự soi mói của dư luận cũng như để bảo vệ cô khỏi những kẻ thù trong giới kinh doanh. Đồng thời, cha còn cho cô học võ, học dùng súng, dùng kiếm... dạy cho cô cách bảo vệ bản thân khỏi những nguy hiểm.

12 tuổi, cô quen một người bạn tên Dương Hàn Tổ Linh.

2 người trở nên thân thiết đến không ngờ, cùng cười đùa, cùng trốn học, cùng nhau bày trò...

Sau một thời gian ngẫm mình trong suy nghĩ cùng với những chiêu trò nịnh nọt, 2 cô đã được sự đồng ý của cha mà chuyển về biệt thự của Tiêu Tuyết sống chung.

Ngay từ khi còn nhỏ, mặc dù thân thể được giữ bí mật tuyệt đối nhưng mỗi khi các cô xuất hiện lại gây một sự chấn động lớn tới những người xung quanh.

Bằng chứng là

Ngay bây giờ

Nhờ có sự xuất hiện của 2 cô mà các trang mạng xã hội được vận động hết công suất

Bác google làm việc bất chấp sức lực chỉ để moi móc được một ít thông tin về 2 cô

Trên trang web của học viện trong bóng chốc đã đầy ngập ảnh của 2 nữ sinh mới.

Có lẽ báo trường số ngày mai tin nóng hổi nhất sẽ là : “Sự xuất hiện của 2 thiên thần_ Ngôi hiệu Miss Teen King liệu sẽ có thay đổi” hay có thể là : “ Học sinh mới là ai – Hàng ngàn câu hỏi đặt ra. ”

Nhưng có lẽ con số sẽ không chỉ dừng lại ở 2 mà sẽ là 3 vì từ trên chiếc xe Lamborghini Sesto Elemento đen có một người từ nãy đã quan sát biểu hiện của 2 cô và sự điên loạn của học viên trường King.

Cười khẩy một cái, người đó mở cửa bước xuống.

Tiếng mở cửa xe lại một lần nữa thu hút sự chú ý của các học viên.

Đó là một người con gái, cô có đôi mắt màu khói, sâu thẳm, thu hút người nhìn. Đôi lông mày thanh tú cùng với đôi môi mỏng nhẹ nhàng phát ra âm tiết “ Diễn sâu quá ”

“ Haha, học từ mày cả mà, đúng không Yến ? ” _ Linh và Tuyết vừa nói vừa chạy lại chỗ người con gái đó, giọng điệu mang chút pha hài, đùa tếu.

“ Haha ”

Người đó chính là Yến – Tô Hoàng Yến, người thừa kế tập đoàn Tô Thị, kiêm luôn “chị cả” của nhóm bạn 3 người Yến – Linh – Tuyết.

Yến là người có tướng há chín chắn nên cô hướng về sự chín chụ cũng như sự chuẩn mực. Vì vậy mà hôm nay cô chọn cho mình một chiếc váy chữ A xòe màu đỏ, cùng với một đôi giày cao gót đỏ và chiếc dây chuyền pha lê đỏ của tập đoàn đá quý SHOWA.

Mặc dù bằng tuổi nhưng Yến lại luôn tỏ ra già dặn hơn, trưởng thành hơn một chút.

Bề ngoài là thế nhưng thực chất cô cũng chỉ là một đứa trẻ vừa bước vào tuổi vị thành niên với lối suy nghĩ có chút “ngổ ngáo” và lạ thường.

Tính cách trẻ con luôn được gián tiếp thể hiện qua những câu nói “dở khóc dở cười” cũng như những biểu hiện khác thường trên khuôn mặt “đa nhân cách” của cô.

.....

.....

.....

....

Ngày mới, không khí mới, trường mới...

3 cô gái nhìn nhau, cùng hít một hơi thật sâu, như là sự chuẩn bị để bắt đầu cho những sự việc sắp tới.

Và nhiệm vụ đầu tiên là “Tìm phòng hiệu trưởng”

Cả 3 đan tay vào nhau, tung tăng tiến thẳng tới phòng hiệu trưởng trong tiếng la hét om sòm của toàn trường.

Bạn đang đọc truyện *Khi Đó Có Còn Yêu Em !* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: SỰ CỐ - Cầm cô đụng vào bạn tôi

Thoạt đầu đoàn kết là thế, nhưng chỉ sau 5p, trong khi Yến và Linh còn đang hí hoáy tìm phòng hiệu trưởng thì Tiêu Tuyết trong nháy mắt đã không thấy đâu.

Bỗng choang một cái, âm thanh đồ vỡ phát ra từ phía canteen, thu hút sự chú ý của mọi người.

Chưa đầy 1 phút, cả trăm học viên đã nhanh chóng vây thành một vòng hình tròn quanh 2 nhân vật chính, đó chính là : Miss Teen King Lạc Uyển Uyển và chị đại... Cố Tiêu Tuyết.

Thì ra, Chị đại vì ngủ dậy muộn mà quên không ăn sáng nên bụng dạ đói cồn cào. Cơ thể thiếu đường, mềm nhũn, choáng váng nơi tâm nhĩ vì thế mà Tiêu Tuyết nhân tâm bỏ mặc bạn bè tự kiếm tìm mà đã nhanh chóng “chuồn” xuống canteen nhằm mục đích lấp đầy cái dạ dày không đáy của mình.

Nhưng vì quá chăm chú vào đĩa thức ăn mà Chị đại đã đâm sầm vào người của Tiểu Yêu Nữ Lạc Uyển, khiến thức ăn đổ ập xuống sàn, dây dót trên chiếc váy của cô ta.

Lạc Uyển oai oán thét lên :

“Này, con nhỏ kia, mù à, mày làm dơ hết cái váy mới của tao rồi”.

“Xin lỗi, thật sự xin lỗi bạn, mình không cố ý” _ Tiêu Tuyết nhanh tay lấy ra từ trong túi một bịch khăn giấy rồi lau đi vết bẩn trên váy của Lạc Uyển.

“Bỏ cái tay dơ bẩn của mày ra khỏi váy của tao” _ Lạc Uyển hất tay một cái, hẩy cô ngã xuống đất.

Tiêu Tuyết không nói gì, chỉ đưa tay rút lại, cô không thể nói gì trong tình huống này, cô không thể biện hộ cho sự bất cẩn của mình.

Lạc Uyển nhìn Tiêu Tuyết ngã trên mặt đất, cô ta hướng ánh mắt khinh miệt về phía cô, đưa ánh mắt dò xét rồi lại cất lên cái giọng lạnh lùng, chua ngoa vốn có của mình:

“Thảm hại! Mày đúng là đồ thảm hại ! Nghèo nàn”

Tiêu Tuyết vẫn không hé lời. Giác quan thứ 6 cho cô thấy, Người con gái trước mặt là loại “cây muốn dùng mà chó không ngừng sủa”, cô ta là kiểu tiểu thư con nhà giàu chính mực, được cha mẹ nuông chiều quá nhiều, kênh kiệu rồi làm oai.

“Thiệt nghĩ, thấy mày cũng đáng thương, thôi thì tao sẽ không bắt mày đền bù thiệt hại, cứ cho là cái váy của tao xui xẻo, mới mặc lần đầu mà đã bị con nhỏ mù như mày phá hủy”

Lạc Uyển lấy tay phui phui 2 vạt váy rồi lại nói tiếp :

“Nhưng để cho công bằng thì tao sẽ...”

Cô ta bỏ lưng câu rồi nhanh tay vớ lấy bát canh trên bàn, nỏ một nụ cười khinh miệt rồi tiến về phía Tiêu Tuyết.

“Ào”

Cô ta đổ bát canh lên người Tiêu Tuyết, một dòng nước ấm chạy qua các dây mạch thần kinh của cô. Đôi mắt bị nước làm cho nặng trĩu, không thể ngước lên.

Mọi người xung quanh bắt đầu bàn tán xôn xao, người thì lấy máy ra quay phim, chụp ảnh, người thì đi truyền báo tin tức ...

“Haha, đáng đời con nhỏ nhà quê” _ Lạc Uyển cất tiếng cười ha hả.

Nước tràn vào miệng, vào mũi khiến Tiêu Tuyết ho sặc sụa. Đôi mắt cố gượng nhìn nhưng màn hình chỉ là một màn mờ đục.

Bụng đói cồn cào từ sáng khiến cô cảm thấy choáng váng, giờ lại thêm sự cộng tác của nước khiến cô ngất thật sự .

Huych _ tiếng cơ thể va chạm với mặt đất, cô ngã xuống.

Đây là lần đầu tiên cô ngất dễ như vậy.

Mọi người hoảng loạn, Lạc Uyển nhìn thấy Tiêu Tuyết ngất như vậy lại càng thỏa mãn hơn, cô ta cất tiếng cười to hơn nữa.

“Tiểu thư Lạc Uyển, cô không biết mình vừa làm gì đâu” _ một giọng nữ cất lên từ đám đông khiến tất cả mọi người đang ồn ào bỗng trở nên im ắng đến lạ thường.

Người con gái đó từ từ tiến tới trước mặt của Lạc Uyển.

Lạc Uyển nhìn trang phục của “người lạ mặt” rồi nói bằng giọng ngao ngán

“Mày là ai, đừng xen vào chuyện của tao. Chúng mày chỉ là mấy con dân đen tầm thường, không đủ đẳng cấp để nói chuyện với tao .”

“Cô không cần biết tôi là ai, nhưng cô động vào bạn tôi thì hậu quả sẽ không thể lường trước được. ”

“Haha, lại một con nhỏ nữa tự nguyện làm nhục mình sao” _ Lạc Uyển cười khinh, khinh miệt nhìn người con gái trước mặt.

“Haha, câu đó phải để tôi nói mới đúng” _ cô gái đó nhìn chằm chằm vào chiếc váy mà Lạc Uyển đang mặc.

Chiếc váy nhìn qua thì cũng rất đẹp, dáng váy xòe, ngắn trên đầu gối,

Với một lớp vải ren họa tiết hoa hồng và một cái nơ đính phần eo làm tôn dáng người mặc.

Nhưng nếu nhìn kĩ thì sẽ thấy được những đường may lệch, phần ren cũng không bình thường. ...

Nếu nhìn bằng mắt thường thì sẽ không nhận ra đó là hàng giả, nhưng rất tiếc người mà Lạc Uyên đang đầu khẩu không phải “người bình thường”

“Cái gì?”

Cô gái đó nở một nụ cười nhạt nhẽo rồi tiến gần tới phía Lạc Uyên, thì thầm to nhỏ :

“Tĩnh ra thì cái váy Fake của cô cũng không bằng một phần tí tí của chiếc sơ mi mà tiểu thư Cố Tiêu Tuyết đây mặc.”

Mặt Lạc Uyên bỗng chốc trở nên trắng bệch.

Chiếc váy này là do chính tay cô ta mua từ một người bạn thân, làm sao có thể là giả được, nói láo nhất định là nói láo. Cô ta là một người không đẳng cấp, nghèo nàn, làm sao biết được cái váy này trị giá thế nào. Nhất định phải dạy cho cô ta một bài học.

Mặc dù nghĩ là nghĩ như vậy nhưng ngoài mặt thì Lạc Uyên đã sợ tới xanh mặt. Cô ta áp úng, hét lên:

“M..mày ... mày là ai cơ chứ. Nếu không biết gì thì đừng nói linh tinh. Một con nhỏ nghèo nàn như mày thì biết cái gì.”

“Ha ha ha, tôi chỉ nói đùa thôi, làm gì mà lại sợ run lên thế, thưa tiểu thư” _ Cô gái đó cười phá lên, một bên lông mày nhỉnh lên như đùa giỡn.

“Nhưng để cho công bằng thì tôi sẽ...”

Cô nhái lại câu nói của Lạc Uyên rồi nhanh tay vơ lấy cốc nước bên cạnh đổ thẳng lên đầu cô ta.

Cả phòng ăn rầm rộ lên, số học sinh kéo đến đông ngùn ngụt.

“Vây là chúng ta hòa nhé” _ Cô nói xong liền quay lại đằng sau đỡ lấy Cố Tiêu Tuyết rồi bỏ đi.

Nhưng vừa đi được một bước thì đã chột quay lại, cô nói với Lạc Uyên bằng chất giọng đanh thép, mang đầy ám khí :

“Lần sau , tôi cấm cô đụng đến bạn tôi”

Không khí trong phòng ăn lúc này tràn ngập sát khí.

Lạc Uyên Uyên đứng lạng một chỗ, tay nắm thành quyền, chột bật thốt lên câu chữ thề:

“Con chó hoang, nhất định tao sẽ trả thù”

Giờ đây ,trên trang web của trường, lại một con số bùng nổ khi hình ảnh “tắm nước” của Lạc Uyên Uyên được truyền đi một cách chóng mặt.

“Những học sinh mới” là cụm từ được nhắc đến nhiều nhất trong ngày và câu hỏi đặt ra là danh hiệu Miss Teen năm nay liệu có bị thay đổi.

Bạn đang đọc truyện *Khi Đó Có Còn Yêu Em !* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Lớp học mới

Vừa ra đến cửa canteen thì nó nhìn thấy Linh và Yến đang loay hoay nhìn trước nhìn sau, hình như là đang tìm ai đó.

“Này, mau giúp tao một tay nhanh lên. Con nhỏ này nặng quá _ Nó hét lên, thu hút sự chú ý từ Yến và Linh.

Nhận ra người quen, 2 cô liền chạy tới đỡ lấy Tiêu Tuyết rồi cả bốn người cùng đi ra khỏi canteen.

.....

.....

10 phút sau khi được dìu tới phòng y tế thì cuối cùng Tiêu Tuyết cũng tỉnh.

3 đôi mắt đỏ đờn ánh mắt nghi hoặc vào người con gái ngồi nơi thành giường.

“Con nhỏ này, Tại sao mày kêu là không về Việt Nam mà bây giờ lại xuất hiện ở đây?”

“Thì tao muốn làm tụi bây bất ngờ chứ bộ. Hi hi”

“Con khùng này” _ cả 3 cùng xông vào đánh nó tới tấp

“Thấy cha bảo người không về Việt Nam làm bọn tao nản muốn chết.” _ Linh xụ mặt, làm nũng với nó

“Con nhỏ ngốc, thấy tao bỏ bọn mày lúc nào chưa”

“Thế sao mà mày vác được con này về” _ Yến nói, tay chỉ chỉ vào Tiêu Tuyết.

“Thì tao mới về đến trường. Thấy đói quá nên định lên vào canteen ăn xong mới đi gặp bọn mày ai ngờ lại thấy con dờ này gây loạn thế là nhảy vào giúp xong thấy nó nằm sõng soài dưới đất, tao nói với nhỏ kia mấy câu xong rồi cho nó “uống nước” rồi vác con này đi thì thấy bọn mày.” _ Nó kể tường tận từng chi tiết, không hề Tiêu Tuyết có cơ hội “giúp đỡ”

“À” _ Yến và Linh nhìn nhau gật gù

.....

.....

Mấy phút trước thì mỗi đứa một nơi, thế mà giờ đây 4 người đã tập hợp đông đủ, trò chuyện vui vẻ, tiếng cười vang rộn cả một vùng trời.

Thật là tốt quá đi! <3

.....

....

Bỗng nhiên có người gõ cửa

“Thưa các tiểu thư, Hiệu trưởng đã sắp xếp phòng học cho các tiểu thư, đã đến giờ vào học, mời các tiểu thư đi theo tôi.”

“Ok, bọn tôi tới ngay”

Nói rồi, 4 người cùng đứng dậy, theo sự chỉ dẫn của người dẫn đường tiến thẳng tới phòng học 11A học viện King.

2.00 pm

Tại phòng học lớp 11A học viện King

Những tiểu thư, công tử đang làm loạn trong lớp.

Giấy tờ ném lung tung, người thì ngủ, người thì chơi điện tử, người thì sơn phấn khắp mặt. ...

Cô chủ nhiệm đi vào, gõ thước rầm rầm.

Gõ lần thứ nhất : không ai để ý.

Gõ lần thứ hai : lớp trưởng để ý.

Gõ lần thứ ba cộng thêm tiếng quát của lớp trưởng thì cả lớp mới ổn định được chỗ ngồi.

“Hôm nay chúng ta có học sinh mới, các em hãy nhiệt tình chào đón.”

Cả lớp vỗ tay rầm rầm, tiếng hú hét lại vang loạn lên.

“Nào vào đi các em” _ cô chủ nhiệm vừa nói vừa cười, vẫy vẫy tay ra tín hiệu cho 4 người bọn nó.

Nhưng chỉ có Linh, Yến và Tiêu Tuyết đi vào, còn nó vẫn lười nhác, chưa chịu nhấc chân lên

Tất cả ánh mắt đổ dồn vào những gương mặt lạ lẫm, những gương mặt ấy, đẹp tuyệt vời.

“Oa, xinh ghê”

“Đẹp hơn Miss Teen Lạc Uyển rồi mọi người ơi”

vv...

Hàng loạt tiếng hét thét lên.

Cô giáo cười mỉm, quay sang nói chuyện với bọn nó :

“ Các em hãy tự giới thiệu mình nào ”

“ Xin chào các bạn, mình tên là Dương Hàn Tổ Linh, là du học sinh mới chuyển về học viện, mong các bạn giúp đỡ ” _ Linh nở một nụ cười thật tươi, các học viên nam mắt tròn mắt dẹt nhìn cô.

“ Tôi tên là Tô Hoàng Yến, bên trái là Dương Hàn Tổ Linh, bên phải là Cố Tiêu Tuyết, chúng tôi đều là du học sinh, mong mọi người chiếu cố. ” _ Yến nói xong, liền cầm tay Linh và Tuyết, cả 3 cùng gặp người cúi chào.

Cô giáo gật đầu mỉm cười, cô gọi nó:

“ Vậy còn em, bạn đứng ngoài cửa ấy?”

Nó đang tựa cửa đứng ngủ thì bị gọi vào. Chán nản, nó nhấc từng bước nặng nề, lê thân vào lớp.

“ Oáp, xin chào, mình tên là Trịnh Thiên Trang, là bạn của bọn họ. Xin lỗi vì không thể nói được nhiều vì mình buồn ngủ quá. Khi Khi. Dù sao thì cũng mong các bạn chiếu cố cho bọn tớ. ” _ nó vừa nói, vừa đưa tay lên che miệng ngáp khiến cả lớp cười ầm lên.

“ Hà hà hà ” _ nó cười, nụ cười nhìn thật... “buồn cười”

Trông nó thật bắt mắt, khuôn mặt nhanh chóng đã chiếm được tình cảm của học viên nam trong lớp.

Mọi người nhìn nó thật kĩ. Hôm nay nó mặc một chiếc áo phông màu đỏ cùng với chiếc quần jean rách và đôi giày nike quen thuộc. Mái tóc màu vàng bạch kim được buộc cao , trông giản dị vô cùng.

“ Cô giáo, em buồn ngủ, em có thể về chỗ được không? ” _ nó mệt, uể oải nhìn cô giáo.

“ Được, được chứ. Vậy Trang hãy ngồi cùng với Mạc Vũ, Linh ngồi với Cảnh Duy, Yến ngồi với Triệu Phong, còn Tiêu Tuyết thì ngồi với Trí Nam nhé !” _ cô giáo chủ nhiệm sắp xếp cho tụi nó, có vẻ cô còn rất trẻ, giọng điệu lúc nào cũng vui tươi, miệng thì không ngớt cười.

Thoạt nhìn nó đã rất ấn tượng.

Bạn đang đọc truyện *Khi Đó Có Còn Yêu Em !* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4: Người quen

“ Không, tôi phản đối. ” _ giọng nữ phát ra từ bàn thứ 3 dãy gần cửa sổ , nghe rất quen.

Cả tụi nó hướng mắt xuống nhìn. Nó và Tiêu Tuyết đã kịp nhận ra cô ta _ Miss Teen King : Lạc Uyển Uyển

“ Lạc Uyển, em có vấn đề gì sao ”

“ Tôi không đồng ý cho họ ngồi cùng với Mạc Vũ ” _ Lạc Uyển đánh đá hét lên.

Bỗng nhiên cả lớp ầm ĩ cả lên, các bạn nữ như ăn phải “bà” của Lạc Uyển mà đồng loạt thét lên.

“ Đúng vậy.”

“ Tôi không đồng ý cho họ ngồi với Cảnh Duy, Trí Nam và Triệu Phong. Không đồng ý”

“ Tuyết đối không ”

vv...

“ Nhưng chỉ còn các vị trí đó trống. ” _ cô giáo nói.

“ Tôi không cần biết, nhưng mấy con nhỏ này không được ngồi với Mạc Vũ của tôi. ”

“À há, hóa ra là người quen, Tiểu thư Lạc Uyên, có lẽ cô vẫn chưa uống đủ nước, có cần tôi “rót” cho không?” _ Nó nhún giọng, hướng ánh mắt xuống phía Lạc Uyên.

Cả lớp lại rào rào lên lần nữa, thì ra nó chính là người gây loạn ở canteen, phía nữ thì rất bất mãn còn phía nam thì lại rất đồng tình.

Kể ra thì Lạc Uyên Uyên đã làm chị đại ở Học viện đã gần 3 năm, không ai dám động đến cô ta vì có Hiệu trưởng ở sau nâng đỡ cô ta. Đã có rất nhiều học sinh bị cô ta đánh tới trọng thương mà phải bỏ học.

Giờ có người trừng trị được cô ta thì không phải quá tốt sao.

Riêng việc này thôi cũng giúp nó chiếm được cảm tình của các học viên nam thêm bội phần.

“Trịnh Thiên Trang, Mày, mày không được ngồi với Mạc Vũ của tao” _ cô ta nói tục, giọng nói có phần căm phẫn.

“Lạc Uyên, cô không cần vì quá ngưỡng mộ mà gọi cả tên họ tôi như thế đâu. Muốn uống nước thì cứ gọi tôi một tiếng, tôi tới liền hà.” _ nó vừa nói vừa vỗ vỗ vai cô ta, mà lạ thoắt cái nó đã xuống chỗ Lạc Uyên từ lúc nào.

Các học viên nam cười ầm cả lên.

Lạc Uyên đã giận tới đen mặt.

Cô giáo đứng trên bục mà cũng rợn tóc gáy vì cuộc đối đáp của 2 học sinh, chưa có ai nói chuyện với Lạc Uyên Uyên như vậy cả.

“Con chó, tao sẽ không tha cho mày”

“Ok, ok, người ta nói “càng hận càng thương” mà, cô càng hận tôi thì mai sau tôi lại càng sợ...” _ Nó đang nói thì bỗng nhiên rút tay lại, cách xa ra 2 bước rồi mới nói tiếp.

“Sợ mai sau cô yêu tôi quá, lại không dứt ra được” _ nó nói xong thì lấy tay lên che ngực, như sợ bị sàm sỡ vậy. Khuôn mặt cũng phối hợp rất ăn ý, đỏ lên thẹn thùng.

“Hahaha”

Cả lớp lại cười ồ cả lên, tiếng đập bàn đập ghế rầm rầm.

Lạc Uyên tức quá hóa then, ngồi thụp xuống một cái.

“Cô giáo, em có thể về chỗ chưa ạ” _ nó quay ngoắt lên bảng, hỏi cô giáo và ra hiệu cho bọn kia.

“Ừ, các em về chỗ đi”

Nó nhường đường cho bọn bạn đi trước còn mình theo sau.

Nó đang đi thì Lạc Uyên đưa chân ra ngang đường làm nó vấp suýt ngã.

“Oạch, khi thật” _ nó phui phui tay.

“Lại có chuyện gì nữa sao, Trang” _ cô giáo hỏi nó.

“Dạ không sao cô ạ, em vấp phải chân vượn, suýt thì ngã. Hi” _ nó cười trừ, lại quen mồm châm chọc.

Cả lớp quay về phía nó, ngẩng lên thì thấy nó đứng bên cạnh Lạc Uyên thì lại phá lên cười lần nữa.

“Chân vượn, đó không phải chân của Lạc Uyên sao. Haha”

Lạc Uyên vốn định làm nó hô một lần, nào ngờ gây ông đập lưng ông, người bị hổ chính là cô ta.

Cô ta giận đỏ mặt, rít lên qua kẽ răng :

“Trịnh Thiên Trang, mày cứ đợi đấy.”

Bạn đang đọc truyện *Khi Đó Có Còn Yêu Em !* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Làm quen bạn mới Ep 1

Bọn nó quay trở lại chỗ ngồi.

“Xin chào, mình là bạn cùng bàn với cậu, tên Dương Hàn Tổ Linh, chúng ta có thể làm quen được không.” _ Linh nói, nở nụ cười tươi nhất có thể rồi đưa tay ra chờ đợi sự tiếp nhận của cậu thanh niên đối diện.

Cảnh Duy đang chơi game, ngồi trong lớp nghe sơ sơ thì cũng biết được bọn nó là học sinh mới, cậu ngược mặt lên, đừng phải nụ cười tươi như nắng của Linh, gương mặt thoáng đỏ.

Cậu chưa gặp ai xinh như cô bé này.

Tuy là người hay nói nhưng hôm nay, trong phút chốc, cậu lại bị “bí” từ, không biết nói gì. Ấm ừ một lúc, cậu mới đưa tay ra tiếp nhận lời giới thiệu của Linh.

Cảm nhận đầu tiên là bàn tay cô thật mềm.

“Hi, mình tên Cảnh Duy. Rất vui được gặp bạn. Bạn ngồi xuống đi.” _ Duy buông tay cô ra, dù có chút tiếc nuối nhưng cũng phải cố giấu đi, cậu dọn đồ, “hích mõng” vào trong để nhường chỗ cho cô.

“Cảm ơn. Hi.” _ Linh nói rồi ngồi xuống, cô cho tay vào cặp, mò mò tìm cái gì đó.

Một lúc sau thấy cô lôi ra một cái ipad rồi mở game lên chơi.

Duy tò mò ngó sang, thấy cô đang chơi Liên Minh Huyền Thoại, liền cười cười, khuôn mặt lộ rõ niềm mừng rỡ rồi lại vờ quay sang chỗ khác như chưa nhìn thấy gì.

“Ah, cuối cùng cũng gặp được người có chung sở thích, mình cũng chơi cái này nè.” _ Linh ngó sang thấy Duy đang chơi thì vui mừng, hét toáng lên.

Duy quay sang, cười cười. Cuối cùng cũng đạt được mục đích, cậu giả vờ ư, không phải, chỉ là muốn cô mở lời trước thôi mà. Khi.

“Haha, bạn là con gái mà cũng thích chơi trò này sao?” _ Cậu hỏi là thế nhưng thực chất cậu cũng rất thích con gái chơi điện tử, cậu gọi đó là “cá tính”.

“Ồ, thì sao cơ chứ. Thấy hay thì mình chơi thôi, cần gì quan tâm là gái hay trai?” _ Linh chu mỏ lên nói, hai má phồng lên trông rất dễ thương.

“Huych” _ Tim cậu trật một nhịp, lắc lắc đầu, cậu thậm chí còn không tin đấy là trái tim cậu, sao lại có thể bị cô gái đó “mua chuộc” dễ thế cơ chứ.

“Hay là ta solo một ván đi, được không?” _ Linh nói, tay chỉ chỉ vào cái điện thoại của cậu.

“Ok.” _ Duy gật đầu một cái.

.....

.....

Trò chơi bắt đầu.

Duy đầu tiên nghĩ, chắc cấp của cô cũng bình thường nên không có gì phải lo nhưng khi vào trận mới biết, cô chính là nữ tin tặc Mạc Huyền Vũ mà cậu tìm kiếm rất lâu, chờ đợi cơ hội được tỉ thí.

Ai ngờ Mạc Huyền Vũ cũng xinh đáo để cơ chứ, làm cậu không thể tập trung vào chơi mà cứ nhìn cô suốt.

Trong game có 2 cấp bậc

Cấp 1, dành cho người mới chơi, chỉ bao gồm phần luyện tập và đánh thử.

Cấp 2, chuyên về việc thách thức, kiếm kinh nghiệm và châu báu.

Linh và Duy đều là bậc 1 của cấp thứ 2, nghĩa là chơi rất giỏi.

Trong game, cậu rất quan tâm đến 2 người, là miêu nữ Mạc Huyền Vũ và sát thủ Tạ Tuyền Cơ. Nghe nói họ đều rất giỏi, dùng thuật ẩn mình để tấn công đối thủ. Nhưng họ lúc ẩn lúc hiện, không ai lường trước được.

Bây giờ, cậu đã gặp được Mạc Huyền Vũ, vậy còn Tạ Tuyền Cơ rốt cuộc là ai.

Nhưng thôi, không suy nghĩ nhiều, gặp phải đối thủ mạnh, cậu phải tập trung chơi không thì thua nhanh như ăn kẹo.

Cậu quay sang nhìn Linh, cười ngọt một cái rồi lại cắm đầu vào điện thoại.

Bạn đang đọc truyện *Khi Đó Có Còn Yêu Em !* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 6: Làm quen bạn mới Ep 2

Ở chỗ Yến thì có vẻ không khí rất căng thẳng, 2 con người mới gặp nhau mà đã cãi nhau chí chóe, cứ như chó với mèo.

Khi Yến vừa vào chỗ thì Triệu Phong cũng vừa vào lớp, 4 con mắt chạm nhau, tóe lửa.

2 người cùng nhìn vào vị trí cạnh cửa sổ rồi cùng chạy vào.

“Này, cậu kia, chỗ này là của tôi.”

“Ai bảo với cô cơ chứ, tôi ngồi đây lâu rồi.”

“Tôi có thấy ai ngồi chỗ này đâu, nên giờ nó là chỗ của tôi.”

“Ây da, con khi này, cô mau tránh ra cho tôi.”

“Anh mới là khi. Bỏ tay ra coi.”

Do có thân hình nhỏ hơn nên Yến đã lách qua cách tay của Triệu Phong, vào được chỗ ngồi, cô quay sang, lè lưỡi trêu chọc.

“Đồ khi, ráng mà ngồi ngoài đi ha.”

“Cô, cô,...” _ Phong tức giận, ném cặp xuống bàn rồi ngồi ục ịch xuống một cái.

“Đúng là lợn, ngồi một cái mà chấn động tâm can, cứ như động đất.” _ Yến châm chọc

“Còn hơn đồ khi nhà cô, hôi rình.” _ Phong cũng phải vừa, đắp lại luôn.

4 con mắt lại chạm nhau, tóe điện.

2 người tức giận, quay ra 2 phía khác nhau.

Cãi nhau từ nãy mà cũng chẳng thêm biết tên nhau, thật là trời ơi đất hời với 2 con người này mà. * vỗ trán bốp bốp *

Bạn đang đọc truyện *Khi Đó Có Còn Yêu Em !* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 7: Làm quen bạn mới Ep 3

Tiêu Tuyết vì lí do hôm nay mới ngắt nên cơ thể còn hơi mệt, cũng chẳng muốn cãi nhau với ai. Về đến chỗ là cô đã gục xuống bàn.

Bỗng có bàn tay đặt lên trán cô. Giật mình, cô ngồi lùi lại 2 bước, chẳng nhẽ thằng cha bên cạnh cô là “biến thái”

“Này, cậu làm gì đấy.” _ Tiêu Tuyết hét toáng lên, lấy 2 tay lên che ngực, trông bộ dạng không thể nào buồn cười hơn.

“Haha, cô nghĩ tôi định làm gì cơ chứ.” _ Trí Nam cười trù.

“Cậu...”

“Cơ thể cô nóng quá, hãy uống cái này vào. ” _ Trí Nam quan tâm, lấy trong cặp ra mấy viên thuốc hạ nhiệt đưa cho cô.

Cô chần chừ, không dám nhận.

Cha luôn miệng dặn cô, không được nhận bất cứ thứ gì của người lạ mặt, không ai có thể đủ để tin tưởng cả.

Nhưng cậu ta nói rất đúng, cơ thể của cô quá nóng, nếu không uống thuốc thì có thể ngất lần nữa.

Trí Nam thấy cô chần chừ, chợt nhận ra hành động này của mình có phải quá lỗ rồi không.

Cậu rút tay lại, định cất thuốc lại vào trong cặp thì bị Tiêu Tuyết giật lấy, cơ thể của cô đã không chịu được nữa rồi. Cô cầm lấy viên thuốc nuốt ực một cái.

“Đáng quá.” _ cô nhăn mặt, chưa bao giờ cô “ăn” cái gì có vị kinh tởm như vậy cả.

Trí Nam cười cười.

Lại cho tay vào trong cặp lấy ra một chai nước rồi đưa cho cô.

“Không nên uống thuốc như thế. Uống nước vào.” _ cậu nhắc nhở cô.

Tiêu Tuyết mở chai nước, tu ừng ực, cơ mặt đã giãn ra, cơ thể cũng đã bớt nóng đi một chút.

Cô ngại ngần đưa lại chai nước cho Trí Nam.

“Cảm ơn.”

“Không có gì. Hi hi. ” _ vốn dĩ hôm nay cậu có buổi tập bóng nên mới mang theo thuốc hạ nhiệt vì cậu rất dễ bị nóng trong.

Giờ cho cô mát rồi, tạo nữa lại phải xuống phòng y tế lấy.

“Tại sao cậu lại mang thuốc đi học làm gì ? ” _ Tiêu Tuyết mở miệng nói trước.

“À, thói quen thôi mà.” _ Nam cười trừ, gãi gãi đầu.

“Mà cậu tên là gì vậy ?” _ Tiêu Tuyết cười, nụ cười mệt mỏi nhưng vẫn rất tươi.

“À, tôi tên Trí Nam.”

“Chào Trí Nam, tôi là Cố Tiêu Tuyết. Cảm ơn cậu rất nhiều. Hi hi ”

“Không có gì đâu mà. Thấy Tiêu Tuyết xinh quá nên mới giúp đỡ mà. Hi. ”

Mặt Tiêu Tuyết đỏ ửng lên, cô chưa được ai khen thẳng thừng như vậy.

Chẳng biết phải đáp lại thế nào

Cô gục mặt xuống bàn chữa ngượng.

Trí Nam nhìn cô, chỉ cười.

Nhìn cô rất quen, như đã từng gặp ở đâu vậy.

Hôm nay một Tiêu Tuyết nổi loạn lại biết thẹn thùng.

Một Trí Nam lạnh lùng lại biết quan tâm người khác.

Thật hết sức lạ lùng mà.

Còn nó,

Nó vừa về đến chỗ, đã ném cặp lên bàn, gục xuống ngủ một mạch, chả quan tâm ai ngồi bên.

Mạc Vũ ngủ bên cạnh, dù tiếng ồn có to đến đâu cũng không bị đánh thức.

Cô giáo cũng không biết làm gì nên cứ để mặc bọn nó.

Cô chỉ biết Mạc Vũ, Trí Nam, Cảnh Duy, Triệu Phong là những đại công tử, gia thế rất lớn, không nên đụng vào.

Còn bọn nó không là ai hết, nhưng Hiệu trưởng lại nói, bọn nó có sức ảnh hưởng rất lớn, là thành viên trong sổ cấm kị, cũng không nên động vào nốt.

Bạn đang đọc truyện *Khi Đó Có Còn Yêu Em !* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Cô là ai

“ Reng ” “ reng ” “ reng ”

2h45 pm.

Tiếng chuông báo hiệu giờ ra chơi vang lên, đánh thức những con sâu lười trong lớp, trừ nó.

Mạc Vũ tỉnh dậy, dụi dụi mắt, mở mắt ra thấy tay mình đang đặt trên vai nó, nhìn rất thân mật.

“ Oái, con nào thế này ” _ hấn rút tay lại, đẩy nó ra xa mười mét.

Nó bị hấn đẩy, ngã oạch một cái xuống đất.

“ Thằng điên nào đấy, tao táng cho phát bây giờ ” _ nó đang ngủ thì bị ngã đau, điên quá, liền thét lên giận dữ.

“ Cô là ai? ” _ hấn ngồi trên ghế nhìn xuống, hỏi giọng bức tức.

“ Tôi là ai thì liên quan gì đến anh ? ” _ nó hét lên, tay xoa xoa mắt.

“ Mau cút ra khỏi chỗ của tôi. ” _ ánh mắt hấn tóe lửa, nhìn nó đầy giận giữ.

“ Đây là chỗ của tôi. Tôi có quyền ngồi, liên quan gì đến anh. ” _ nó thét vào mặt hấn.

“ Tôi chưa cho phép cô ngồi. ”

“ Tôi không cần anh cho phép. ”

“ Mau biến. ”

“ Còn anh thì cuốn xéo khỏi mắt tôi. ”

Nó và hấn nhìn nhau. Chỉ một chút nữa thôi, là sẽ có đại họa.

“ Trang ơi! ” _ Linh gọi nó

“ Vũ, mày ra đây tao cho xem cái này. ” _ Duy gọi hấn.

Nó và hấn cùng đi ra chỗ bọn kia.

Linh và Duy cùng cho nó và hấn xem một bức ảnh.

Là ảnh hấn đặt tay lên vai nó, đầu kê đầu, vai kê vai, nhìn từ đằng sau trông rất thân mật.

Nó xem xong, không tin, lấy tay dụi dụi mắt mấy lần, còn tự lấy tay tát vào mặt mình, nhưng không thể nào sai được, người trong ảnh chính là nó.

Nó quay sang nhìn hấn, đôi mắt tóe lửa, thét lên giận dữ

“ Anh, anh, ĐỒ BIẾN THÁI. ”

“ Tôi, tôi, tôi không biết gì cả. ” _ hấn áp úng biện minh

“ Tôi giết anh. Tôi giết anh. Tôi nhất định SẼ GIẾT ANH. Yaaaaaaa ” _ nó tức giận, chân tay khua khoáng lung tung, nhảy vào đánh hấn.

“ A, a, con nhỏ này, cô làm cái quái gì vậy, mau tránh ra. ” _ Hấn bị nó đánh tới tấp, đau quá, liền dùng lực đẩy nó ra.

Nó mặt mày khó coi, ngồi thụp xuống đất, giả vờ khóc, nước mắt ngấn dài :

“ Mẹ ơi, con xin lỗi, sự trong trắng của con. Con xin lỗi. Hic, mẹ ơi. ”

Hắn thấy nó như thế, bối rối không biết làm gì. Liền lấy tay bịt mồm nó:

“ Con nhỏ này, cô làm gì mà la om sòm lên thế.”

Nó giằng giụa, đẩy tay hắn ra nhưng không được. Hắn khỏe quá. Nó nhẩn mặt, liền cắn vào tay hắn.

Hắn đau quá, la oai oái.

“ Azzzz, cô là cầu sao. Con nhỏ nàyy.”

“ Lè, còn hơn đồ dê cụ nhà anh.” _ nó lè lưỡi trêu ngươi hắn.

Hắn dơ nắm đấm lên, dọa nó :

“ Cô... muốn chết à.”

“ Hừ, tôi thách đấy.” _ nó vênh mặt lên, bĩu môi với hắn.

“ Cô.. cô ”

“ Thôi, đừng cãi nhau nữa. Mệt quá đi.” _ Linh ôm đầu thét lên.

Hắn và nó nghe thấy thế thì ngay lập tức dừng lại, mỗi người quay đi một phía.

Hắn đi đến chỗ Duy, Phong, Nam, đứng ngay chính giữa, rồi cất tiếng hỏi :

“ Đây, nhỏ đó là ai? ”

“ Học sinh mới, hình như tên là Trịnh Thiên Trang gì đấy.”

“ Ồm, ồm”

“ Gì đây, sao tự nhiên lại quan tâm thế ? ”

“ Không có gì, mà tao xuống canteen đây, bọn mày có xuống không ?”

“ Ok, ok, xuống chứ, đói chết đi được.”

Nói rồi, cả bọn kéo nhau huỳnh hực đi xuống canteen.

Canteen King

Bọn nó đã chuồn xuống đây từ lúc nào, gọi cả một bàn đầy thức ăn.

Ai ngờ những người con gái thanh mảnh như bọn nó lại có sức ăn “trâu bò” như vậy.

3p sau khi bọn nó xuống canteen thì bọn hắn cũng xuống đến nơi.

Bọn hắn vừa xuất hiện thì hàng loạt tiếng hét vang lên, những học viên nữ hò hét loạn cả một vùng.

Người thì lấy máy ảnh ra chụp.

Những hot girl thì dậm lại phần, tô lại son.

Người thì cố kéo váy lên một tí để thu hút sự chú ý từ bọn hắn.

Nhưng

Khuôn mặt hắn thì vẫn cứ lạnh như băng, không có biểu hiện gì.

Hắn nhìn thấy nó, khoe miệng nhếch lên một chút tạo thành đường cong đẹp hoàn mỹ.

Lại sắp có trò vui để xem đây. Haha.

Bạn đang đọc truyện *Khi Đó Có Còn Yêu Em* ! được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 9: Gây sự

Bọn hấn ngồi xuống một cái bàn cạnh cửa sổ, đối diện bọn nó.

Bỗng nhiên, Lạc Uyên Uyên từ đâu chạy tới, giọng điệu mè nheo nói với hấn :

“Mạc Vũ, anh lâu quá đấy.”

“Cút.”

“Mạc Vũ, đừng như thế với em.”

“Tôi bảo cô...” _ hấn đang nói dở thì nhìn thấy nó đang cười toe toét ở bàn đối diện thì nảy ra một ý.

Hấn thay đổi giọng điệu nói với Lạc Uyên.

“Lạc Uyên.”

Lạc Uyên thấy hấn gọi tên mình thì vui mừng khôn xiết.

“Dạ.”

“Cô có thể abcdxyz ” _ hấn thì thầm nói nhỏ với cô ta.

“Ok, anh cứ để em lo. ”

Nói xong, Lạc Uyên quay người bước đi, khuôn mặt nở nụ cười bán nguyệt đầy gian ác.

“Mày tính làm gì đấy ” _ Trí Nam hỏi hấn.

“Chơi vui một tí thôi mà.”

“Đừng động đến cô bé mặc sơ mi cam, cô ấy đang ốm.” _ Trí Nam nói, giọng lo lắng.

“Ày da, cái thằng này, mày quan tâm con bé đó từ khi nào đấy.” _ hấn hỏi, cả bọn trở mắt nhìn Nam.

Cậu im lặng, không nói thêm điều gì nữa.

Ở chỗ tụi nó.

Tụi nó đang nói chuyện vui vẻ thì thấy Lạc Uyên cùng mấy nhóc nữa bước tới, cảm giác chẳng lành.

“Ây da, mấy con nhóc thấp hèn mà cũng có cơ hội được ăn như vậy sao? ” _ Cô ta nhìn vào đĩa thức ăn của tụi nó, rồi cầm đĩa lên gắp gắp.

Nó buông đĩa xuống, ánh mắt chán nản nhìn thẳng cô ta mà nói :

“Muốn gì nữa đây ?”

Cô ta cười khinh bỉ, cầm đĩa thức ăn của nó lên rồi đổ xuống đất.

“Tao muốn... TRẢ THÙ.”

Nói xong cô ta hét lên:

“Bọn mày đâu, lên.”

Tất cả lũ con gái đằng sau xông lên, đánh bọn nó tới tấp.

“Tao đã bảo là không được đụng đến cô ấy cơ mà. ” _ Trí Nam hét lên, chạy tới chỗ tụi nó.

“Ồ, cái thằng nay hôm nay sao thế ? ” _ hấn ngơ ngác nhìn thẳng bọn chạy đi.

Ở phía đối diện, tình hình đang rất căng thẳng.

Bọn nó lùi lại phía sau, áp lưng vào nhau, bây giờ mọi chuyện đều nhờ vào Tiêu Tuyết, bởi vì chỉ có mình Tiêu Tuyết biết võ trong nhóm tụi nó.

Tất cả ánh mắt đều đổ dồn vào Tiêu Tuyết.

Cô nhìn tụi nó, ánh mắt chắc nịch.

“Tao xử lí được. Hãy đứng sau tao.”

Linh nắm chặt lấy tay nó, cơ thể run lên từng hồi.

Nó nhìn Linh, thấy cô rất sợ.

Sợ cũng phải thôi, tự nhiên có khoảng 100 người bao vây thì ai mà chẳng sợ, nói chi đến việc Linh lại là một người rất ghét bạo lực.

Nó vuốt tóc Linh rồi quay sang nói với Tiêu Tuyết:

“Nhanh lên nhé, con nhỏ này sắp khóc đến nơi rồi”

Ánh mắt Tiêu Tuyết lóe lên tia cười :

“Được rồi, sẽ nhanh thôi mà.”

Tuy nói là thế nhưng những chiêu mà Tiêu Tuyết tung ra đều rất nhẹ. Cô vẫn còn rất mệt, cơ thể lại bắt đầu nóng lên.

Nhưng cô biết, bây giờ cô là người duy nhất có thể bảo vệ được bạn cô. Dù thế nào thì cũng phải bảo vệ bằng được tụi nó.

Cô đảo mắt, xung quanh có khoảng 50 học viên nữ, và 50 học viên nam đều là Fan của Lạc Uyển, chúng đều không sử dụng vũ khí. Như vậy thì sẽ dễ xử lí hơn.

10s

20s

Từng tốp 5 người tiến đến, cô giơ chân đá thẳng vào bụng một nữ sinh rồi quay lại bắm lấy vai nó, xoay một vòng rồi giơ chân đá thẳng vào bụng 2 nữ sinh đằng sau, cô lấy đà bật lên cao rồi bật lên lưng chúng, đá vào gáy nữ sinh thứ 4, hạ cầm người thứ 5. Từng kĩ thuật mà cô sử dụng đều đến mức tuyệt kĩ vì vậy chỉ trong vòng chưa đầy 2 phút 5 học viên nữ đã đổ gục.

Trí Nam chạy đến nơi, thấy Tiêu Tuyết đang đánh nhau thì rất ngạc nhiên. “Cô ta biết võ sao?”

Nhưng điều mà cậu bất ngờ là một người đang ôm như Tiêu Tuyết mà có thể đánh được như vậy thì không phải tụi.

Cậu đứng đấy, quan sát thật kĩ những động tác mà Tiêu Tuyết sử dụng.

Tiêu Tuyết lấy lưng mình làm điểm tựa, khoác lấy tay Yến rồi xoay một vòng. Yến giơ chân đá , từng mũi giày cao gót đâm thẳng vào bụng chúng. Tà váy bay là là, tạo một cảnh tượng rất đẹp mắt người nhìn.

Tiêu Tuyết biết Yến đang mặc váy nên không thể vận động nhiều nên một mình cô, sau 15 phút đã hạ gục được một nửa nữ sinh, chúng nằm la liệt dưới sàn.

Nhưng cơ thể cô đã bắt đầu toát ra mồ hôi, nhiều, rất nhiều.

Cô lấy tay ôm đầu, khuỷu gối như sắp ngã.

Bỗng có một tên cầm gậy từ đâu chạy tới, nhắm thẳng vào đầu cô mà đập.

- Không, Tiêu Tuyết, đằng sau.... _ Linh hét lên ầm ỉ, nước mắt bắt đầu giàn giụa, cô cố vùng vẫy ra khỏi vòng tay của nó, chạy đến chỗ Tiêu Tuyết.

Bạn đang đọc truyện *Khi Đó Có Còn Yêu Em* ! được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 10: Ân nhân cứu mạng.

Tiêu Tuyết quay lại.

Cây gậy chỉ còn cách mặt cô 15cm.

Cô nhắm tịt mắt, không hề kháng cự.

Cô giờ đã rất mệt.

Cô ngã khụy xuống đất.

Cứ mặc cho mọi thứ xảy ra.

Ngay lúc bấy giờ...

Thời gian như ngừng chạy.

Cả canteen như nín lặng, chỉ có tiếng khóc nấc lên của Linh, nhỏ dần, nhỏ dần rồi mất hẳn.

Linh ôm đầu, ngất lịm đi. Cô không thể chứng kiến được nữa.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

Nhưng rồi, bỗng có một cánh tay, nắm lấy khúc gậy vô định ấy rồi giật ngược lại, đánh vào bụng tên kia 5 phát liên tiếp.

10s, 20s

Tiêu Tuyết không thấy đau, cô nghi ngờ, chậm chậm mở mắt.

Trước mắt cô là hình ảnh của một cậu thanh niên cao ráo, khuôn mặt lạnh tanh, ra sức “tiêu diệt” các nam sinh.

“Trí Nam”_ cô gọi tên cậu.

Trí Nam quay lại nhìn cô, nhướn miệng cười.

Cô cười, gục ngã, cơ thể rất nhức, rất nóng.

Cô lại ngất lịm nữa.

Trí Nam lo lắng, chạy lại phía cô.

Tất cả mọi người đều hoảng loạn.

Lạc Uyên đứng từ xa, nhướn miệng cười thỏa mãn.

“Tiêu Tuyết. Tôi sẽ đưa cậu lên phòng y tế. Cố chịu một chút nữa thôi.”_ Trí Nam bế xốc cô lên, chạy thẳng một mạch tới phòng y tế.

Yến chạy tới dìu Linh, đi theo Trí Nam.

Trong canteen.

Chỉ còn lại mình nó.

Ánh mắt căm tức, lửa giận ngùn ngụt.

Nó như một con thú, xông thẳng tới chỗ Lạc Uyển, túm lấy cổ áo của cô ta mà hét lên :

“Tôi đã cảnh cáo cô, KHÔNG ĐƯỢC ĐỤNG ĐẾN BẠN TÔI.”

“Tao cứ động đấy, mày làm gì được tao. Mấy con nhỏ hạ đẳng như chúng mày không đáng được ở ngôi trường này.”

Lạc Uyển đứng là loại người “chưa thấy quan tài chưa đổ lệ”, mắt cô ta mở to, trừng trừng nhìn nó.

“Tôi định làm gì. Đáng lẽ cô cũng phải đoán được rồi chứ.” _ Nó quăng cô ta sang một bên, ánh mắt đã không còn lửa nữa mà thay vào vào đó là một lớp băng lạnh ngắt.

Cả canteen xôn xao cả lên, lũ đàn em của Lạc Uyển chạy đến chỗ cô ta.

“Tàn nhẫn quá.” _ hs 1

“Cô ta khỏe quá.” _ hs 2

“Con nhỏ khôn kiếp, động đến Lạc Uyển của tao là không xong đâu.” _ hs 3

“Tội nghiệp chị Lạc Uyển.” _ hs 4

“ah, đau quá” _ Lạc Uyển nằm sõng soài dưới đất, mở miệng rên rỉ,

Nó ngồi xuống, thì thầm vào tai Lạc Uyển, giọng nói lạc hẳn đi, mang đầy ám khí :

“Mấy con nhỏ như cô không có tư cách để nói chuyện với chúng tôi.”

Lạc Uyển sợ hãi, cố lê về đằng sau mấy bước.

Nó nhìn cô ta, ánh mắt khinh miệt, rồi đứng lên bước đi.

Lạc Uyển không phục, cô ta hét lên đầy giận dữ:

“Trịnh Thiên Trang, đây mới chỉ là bắt đầu. Tao nhất định sẽ trả thù mày.”

Nó không ngoảnh lại, dứt tay vào túi quần, bước thẳng một mạch ra đến cửa canteen.

Hắn đứng từ xa, nhìn theo bóng dáng nó vừa khuất lấp sau phía cánh cửa liền bật cười sau đó cũng nhanh chân bước đi.

Bạn đang đọc truyện *Khi Đó Có Còn Yêu Em !* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 11:)

.....

Cách đó 100m

.....

Trí Nam chạy xồng xộc, trên tay ôm chặt lấy Tiêu Tuyết, tâm trí bán loạn, cậu lẩm bẩm mấy câu từ :

“Tiểu My, anh sẽ không để mất em lần nữa đâu mà, xin hãy ở lại với anh. Xin em ”

Cậu siết chặt Tiêu Tuyết vào lòng mình, chạy thật nhanh, thật nhanh đến phòng y tế.

Cậu vừa đặt Tiêu Tuyết xuống giường thì Yến cũng đi Linh tới.

Linh đã tỉnh.

Đôi mắt vẫn còn đục mờ một màn sương mỏng.

Cô phi nhanh tới giường bệnh của Tiêu Tuyết, ôm chăm lấy cơ thể vẫn còn bất tỉnh của cô bạn thân, khóc nức lên.

“Cảm ơn cậu đã giúp đỡ bạn tôi.” _ Yến quay sang nói với Trí Nam.

“Không có gì.”

“Tôi còn có việc phải đi trước.” _ Trí Nam lạnh lùng nói.

Cậu quay lưng bước đi cũng là lúc nó chạy hồng học đến.

Nó xông thẳng vào phòng y tế, nói như hét lên với Yến và Linh :

“Con Tuyết sao rồi ?”

“Con kia, im lặng, nó đang ngủ. Có lẽ nên mang nó về biệt thự Hoa hồng trắng trước đã rồi tính sau.” _ Yến nhìn nó nói, giọng nói nhỏ dần, bàn tay đan xen kẽ trên những lọn tóc của Tiêu Tuyết.

Nó và Linh nhìn nhau gật đầu.

Nó lôi ra từ trong túi quần một cái iphone 7 mới toanh, nó gọi cho Bác Trịnh, quản gia Hoa hồng trắng :

- Quản gia Trịnh, cho tài xế đến học viện King đón Cố tiểu thư.

- Vâng, thưa đại tiểu thư.

5p sau, một chiếc limo trắng chạy tới, đậu ngay trước sân trường, nó đưa Tiêu Tuyết vào trong xe rồi ra lệnh cho xe chạy.

Linh và Yến lấy xe, chạy theo sau.

.....

.....

Một ngày dài kết thúc.

Sự tồn dư chỉ còn lại một làn khói trắng, bao trùm lấy tất cả.

Bạn đang đọc truyện *Khi Đó Có Còn Yêu Em* ! được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Quá khứ đau thương

12h đêm tại biệt thự Hoa hồng trắng.

Nó vẫn chưa ngủ.

Một mình đứng trong vườn hoa.

Lạnh lẽo và cô độc.

Nó từ từ lấy ra từ trong túi một chiếc violon đã xòn cũ.

Kéo từng nhịp, từng nhịp.

Nó nhắm hờ mắt, cảm nhận làn gió qua từng kẽ tóc.

Kéo dây đàn..

Nó cho phép bản thân mình bỏ ngoài về bọc thường ngày và quay trở lại với con người thật của mình.

Một con người tràn đầy sự đau thương bất diệt.

Một con người cô độc và lạnh lẽo.

Một con người...

Không hề biết đến sự tồn tại của tiếng cười.

Kéo dây đàn...

Tôi cho phép mình nhớ lại những mảng kí ức đau thương ấy.

Những năm tháng xa vời...

Khi tôi còn là một đứa trẻ.

Tôi có một căn nhà tràn đầy yêu thương và hạnh phúc.

Tôi có một người mẹ xinh đẹp và hiền hậu.

Một người anh trai yêu thương em hết mực.

Và một người cha mà tôi đã từng cho rằng “ông là số 1 trên thế giới, không ai sánh bằng”

Nhưng cho đến một ngày, ông dẫn một người phụ nữ khác về.

Trên tay ông ẵm một bé gái và bảo đó là con ông, là em gái tôi.

Tất cả như sụp đổ, tôi đã phải chứng kiến ngày tận thế của cuộc đời.

Ba mẹ tôi cãi nhau.

Tiếng ông quát lớn:

“Trịnh Lâm Uyên, từ giờ bà không còn là quý phu nhân của Trần gia nữa. Chính thức từ bây giờ, Thẩm Yên mới là vợ tôi, là phu nhân của tập đoàn Trần gia.”

Bố tôi nói, tay nắm chặt người đàn bà kia.

Đoàng, trời đang nắng mà như có sét đánh giữa trời.

Mẹ tôi làm rơi cái tách xuống đất, bà không tin vào những gì mà mình vừa nghe.

Bà tắt nụ cười trên môi, nước mắt cứ thế lăn dài.

Bà hét lên, hét đổ cả bộ tách.

Bà lao đến, gỡ tay hai con người bị ối kia.

Thẩm Yên hát tay mẹ tôi.

Bà ngã song soãi trên đất, bà gạt nước mắt, tay chỉ thẳng vào người đàn bà kia.

“Cô, đồ vong on bội nghĩa. Tôi đã cứu giúp cô lúc hoạn nạn mà giờ cô lại trả ơn tôi như thế này sao. Tàn Thẩm Yên.”

Mẹ hét lên, sức lực của bà chỉ được tính bằng con số 0.

Anh hai lấy tay che mắt tôi.

.....

.....

Ngày hôm ấy, tôi còn nhớ rất rõ.

Anh hai tôi cũng đã khóc, anh ôm lấy tôi, từng giọt nước mắt lăn trên mái tóc dài.

Nước mắt của tôi và của anh hòa quyện vào với nhau, mặn chát.

Bất chợt, tôi bị kéo ra khỏi vòng tay của anh.

Ba nắm tay tôi, đau lắm.

Ông ném tôi vào lòng mẹ rồi cho người kéo mẹ con tôi ra cổng.

Tôi ôm lấy mẹ, khóc nức lên.

Mẹ đã cầu xin ông, cho tôi ở lại.

Bà quỳ xuống, đầu gối thấm máu.

Giọng nói bà yếu dần, yếu dần rồi mất hẳn.

Ông ta nhìn mẹ tôi, không chút luyến tiếc, thẳng lời đuổi đi.

Tôi bị kéo đi xồng xộc.

Tôi thấy anh trai tôi, anh vùng vẫy hét lên rồi bị người mang vào phòng.

Những giọt nước mắt cuối cùng, những câu nói cuối cùng mà tôi còn có thể nghe thấy chỉ là tiếng nấc xen lẫn trong giọng nói của anh. . .

. nhỏ dần, nhỏ dần rồi lại biệt tăm.

“Em gái, anh nhất định sẽ tìm lại em, sẽ tìm lại mẹ, chúng ta sẽ lại sống hạnh phúc, hãy chờ anh, hãy chờ anh, xin..h..ây...chờ...aa..”

“Em sẽ chờ, em sẽ chờ mà, nhất định sẽ tìm lại anh mà, anh hai. . .hức hức...”

“Buông tôi ra, buông tôi ra, tôi bảo là buông tôi ra ” _ tôi hét lên, vùng vẫy không ngừng, dây thanh quản tưởng chừng đã đứt.

Mắt tôi mở thần thò, khoe mắt vẫn còn cay.

Buông lỏng hai tay, ngừng vùng vẫy.

Tôi bị chính bố tôi . . . đuổi khỏi nhà.

.....

Bạn đang đọc truyện *Khi Đó Có Còn Yêu Em* ! được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Mục đích thật sự

.....

Ngày hôm ấy là ngày 30/10/2002

Là ngày nó bị đuổi khỏi nhà và cũng là ngày mà nó mất đi mẹ của mình.

Nó điu bà đến bệnh viện.

Các bác sĩ bảo: “ Mẹ nó bị bệnh tim, bà đã chịu một cú sốc nặng nên không thể qua khỏi.”

Nó như chết lặng đi, đứng trân trân trước thi thể của bà.

Lạnh ngắt.

Đó là cảm giác đầu tiên khi nó chạm vào cơ thể bà lúc bấy giờ.

Nó ôm chầm lấy bà, khóc không thành tiếng.

Đó cũng là ngày mà nó mất đi khả năng cười, nó không thể cười với bất cứ ai ngoại trừ Yến, Linh và Tiêu Tuyết.

Nhưng dù không thể cười, nó cũng đã học được cách giả dối từ người cha của nó.

Nó tự tạo cho mình một vỏ bọc hoàn mỹ hơn.

Một con người luôn cười, hòa đồng và thân thiện.

Một con người che đậy những tâm đồ của nó, che đi con người thật mà nó muốn giấu.

Và nó biết, anh hai nó cũng muốn vậy.

Muốn nó sống tốt.

Muốn nó sống thật với bản thân mình.

Muốn nó hạnh phúc.

Phụt...

Dây đàn đứt

Nước mắt nó cũng bắt đầu rơi

Nó thật ngu ngốc

Tự cho phép mình nhớ lại cái kí ức đau buồn ấy rồi lại tự đứng khóc một mình.

Nước mắt nó cứ rơi, rơi, rơi mãi. Nó cứ để mặc, không lau đi.

Nó ôm lấy cây đàn, ngồi thụp xuống, bên ngực trái nhói mạnh một cái... những kí ức ấy, mỗi lần nhớ lại, lại không kìm được nước mắt.

Nhưng,

Nó đã thề sẽ trả thù cho mẹ, lấy lại những năm tháng được bên cạnh anh, nó sẽ lấy lại những gì thuộc về nó từ chính...bố nó.

Nó về Việt Nam cũng chỉ vì hai mục đích :

1. Bảo vệ ba con bạn theo lời cha nuôi Cổ Danh Danh.
2. Tìm bố nó và trả thù ông.
3. Tìm lại anh hai và sống những tháng hạnh phúc cùng anh đến suốt đời.

Nó đã khẳng định những việc mình cần làm nên dù có thế nào nó cũng phải làm bằng được.

Những thứ cản đường nó, chỉ còn con đường chết.

Nó ôm lấy đầu, gạt nước mắt, rồi đứng phắt dậy. Nó đi một mạch lên phòng, thay một bộ trang phục khác hẳn thường ngày.

Một chiếc áo phong đen, một chiếc mũ đen, một đôi giày đen và một chiếc quần jean rách.

Nó trèo lên một chiếc moto Kawasaki Ninja

Vặn chìa khóa.

Kế hoạch trả thù bắt đầu.

Bạn đang đọc truyện *Khi Đó Có Còn Yêu Em* ! được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14: Thế giới của riêng em

Nó phóng xe đến TTV – quán bar lớn nhất tại Hà Nội.

Đám bảo vệ chạy ra ngăn nó.

Một tên đưa tay định vuốt mặt nó.

“Cô em, làm gì ở đây vậy ? ”

“Cút.” _ nó gạt tay hất ra, hừ lạnh một câu.

“Làm gì mà dữ vậy cô em, có muốn đi cùng bọn anh không.” _ một tên khác tiến lại về phía nó.

Nó không nói nữa mà mỉm cười, đưa tay ra sau gáy của hắn.

Tên đó mừng rơn người, miệng cười không ngớt.

“Cô em à...A..A ”

Nó túm lấy cổ áo hắn, vạt một cái ra sau, rồi dơ chân hạ thẳng một cước vào ngay chính bụng hắn.

Tên đó đau quá, kêu la oai oái.

“Tao nói là cút.”

Nó đi đầu giầy vào cổ hắn, thốt ra mấy từ lạnh, mấy tên đứng xung quanh rợn tóc gáy.

Đúng là “không có gì đau hơn đụng phải tổ kiến lửa”, nó đã cố tình cho qua mà chúng vẫn cố ý gây sự, hậu quả thế nào thì cũng là chính chúng chuốc lấy.

Người ta bảo “Tham thì thâm, dâm dâm thì đi bệnh viện” quả nhiên không sai.

Mấy thằng đó bị nó đánh cho toi bời, thằng nào thằng nấy dập đầu xin mạng.

Chúng lui húi, vác nhau đi bệnh viện.

Nó phui tay, đẩy cửa bước vào.

“Quản lí đâu” _ nó nói với cô tiếp tân ăn mặc rất sexy.

“Quản lí đang trong phòng làm việc, có gì không?” _ cô ta hất cằm, nói với nó, mồm nhồm nhem thanh singum. Nhìn không thuận mắt chút nào.

Nó lại im lặng, đi thẳng một mạch tới phòng làm việc của quản lí.

Cạch.

Nó mở cửa phòng bước vào.

Long – quản lí bar vẫn chăm chú làm việc.

“Tôi đã báo vào phòng tôi phải gõ cửa mà. Tôi đuổi việc hết giờ.” _ Long nói, mắt không ngước lên nhìn.

“Mày đuổi việc được chủ quán sao hả Long ? ” _ Nó cười nhẹ.

Giọng nói này, quen quá.

Long ngước mắt lên.

Đôi tay run run, chiếc bút rơi từ trên tay xuống.

“Chị, chị Trang.”

Long chạy xồng xộc đến rồi ôm chầm lấy nó.

Bao nhiêu cảm xúc chột dạt dào trong niềm nhớ.

Long, Trịnh Vĩnh Long, em trai họ của nó, người đã bầu bạn cùng nó trong suốt thời thơ ấu tối tăm.

Đã 3 năm kể từ khi Long theo ba mẹ về Việt Nam định cư thì nó và Long chưa từng một lần gặp nhau.

Vẫn gọi điện, vẫn nhắn tin nhưng sao có thể kể hết những gì muốn nói.

Liệu một cái ôm có thể nói hết những niềm nhớ trong những năm qua ?

Nó choàng tay ôm Long, mỉm cười thật nhẹ.

Bạn đang đọc truyện *Khi Đó Có Còn Yêu Em !* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 15: Chị khóc à, em biết mà !

Nó xoa đầu Long, giọng nói dịu dàng đến không tưởng :

“Thằng nhóc này.”

“Chị, đừng xoa đầu nữa, em lớn rồi.” _ Long buông nó ra, vuốt vuốt lại tóc, mặt xụ xuống, không hài lòng.

Nó cốc một cái vào trán Long.

“Thằng nhóc này, lớn gì chứ, mới có 16 tuổi chứ mấy.”

“Em cao hơn chị rồi đấy nhé, năm.” _ Long lè lưỡi, mỉm cười.

“Ày da, mệt quá.” _ nó cười trừ, vờn vai một cái, miệng thì ngáp thật to.

Chẹp chẹp.

“Chị, chị, ngồi xuống đây.” _ Long kéo tay nó ngồi xuống ghế.

“Chị, chị về lúc nào sao không kêu em ra đón.”

“Thì mới sang thôi, có cả bọn tiểu quý nữa.”

“Linh, Yến, Giang cũng về sao. Hay quá.” _ Long cười, rồi đẩy cho nó một cốc cà phê nóng.

Nó nhấp một ngụm cà phê.

“Chị về đây, cũng để thực hiện việc đó.” _ Nó nói, giọng nghiêm túc đi vài phần.

“Chuyện của anh Vương à.” _ giọng nói Long trầm xuống, mắt nhìn nó đầy xót thương.

“Ừ, em đã tìm hiểu được chuyện gì về anh ấy chưa.”

“Em không biết, chỉ nghe nói 2 năm trước anh ấy đã bỏ nhà đi. Giờ không sống trong biệt thự Trần nữa. Có vẻ anh ấy cũng đang đi tìm chị, người làm bảo anh ấy luôn cãi nhau với bác Trần vì chuyện của bác gái và có khoảng thời gian đã đoạn tuyệt quan hệ với bác Trần.” _ Long nhìn vào mắt nó, khóe mắt hơi đỏ, chị cậu lại sắp khóc.

“Chị, chị không sao chứ.”

“Ừ, chị không sao. Haha.” _ Nó cười trừ, gạt đi giọt lệ sắp rơi.

“Mà chị nhập học tại Việt Nam rồi, mày có muốn đi chung cho vui không.” _ nó nhìn Long, cố lấy lại vẻ mặt tươi tỉnh.

“Tất nhiên là có chứ. Mà tại sao chị lại phải đi học. Không phải chị có bằng đại học rồi sao.”

“Cha nuôi bảo chị nhập học để mấy con tiểu quý kia có việc để làm, không chơi bởi lung tung.” _ Nó nhấp ngụm cà phê thứ hai, rồi đứng dậy đi về.

“Vậy thế nhé, mai 8h hẹn nhau tại học viện King.”

“Vâng chị” _ Long nhìn nó cười.

Nó nháy mắt với Long rồi nhảy chân sáo ra cửa, miệng vu vơ ngân nga câu hát :

“Tuổi trẻ này mình cùng nhau

Khoác vai đi từ sáng tới đêm

Hát lên như chưa từng được hát

Vui nay thôi ai biết mai sau

Đời loài người này ngắn lắm

Từ chi ai ôm hết âu lo

Sống như ta chưa từng được sống

Cầm bàn tay nhau đi qua đêm dài

Lalala ”

Long nhìn nó bật cười. Người chị này của cậu ... luôn thích giả vờ mình là người mạnh mẽ.

Bạn đang đọc truyện *Khi Đó Có Còn Yêu Em !* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.